

Можда термин „одмеравање снага” није најприкладнији јер је уобичајено да се он употребљава када су снаге мање-више изједначене. У овом случају то није тако. Према свим анкетама и истраживањима, Путин има огромну предност над остала четири противкандидата тако да ће, како већина аналитичара очекује, победити већ у првом кругу. То интимно признају и Путинови опоненти иако јавно говоре о неизвесном исходу, обећавају други круг и „велику борбу”.

Путинов изборни штаб затражио је дозволу за митинг у центру Москве и пријавио учешће 200.000 грађана. Остали кандидати - лидер комуниста Генадиј Зјуганов, вођа Либерално-демократске партије Владимир Жириновски, председник партије „Праведна Русија” Сергеј Миронов и мултимиллионер Михаил Прохоров су много скромнији и предвиђају да на њихове скупове дође по неколико десетина хиљада људи.

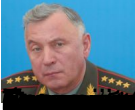
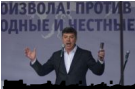
У читавој лепези предизборних изјава и прогноза издвојио бих две, не зато што су најзначајније него ми се чине карактеристичним. Тако је бивши совјетски лидер, сада већ остарели и мало утицајни Михаил Горбачов невољно дао велику предност Путину, прогнозирајући његову победу у првом кругу. А градоначелник Москве Сергеј Собјанин, изјавио је да „Владимир Путин има једну велику ману”: зна шта говори и обећава, а касније се тих обећања и држи. Таквом „маном” се други председнички кандидати не могу похвалити.

Расположење руских бирача је мање-више познато па се на томе не бих задржавао. Намера ми је да у овом тексту укажем како се на руске председничке изборе гледа ван Русије, превасходно у Сједињеним Америчким Државама. И одмах да подвучем закључак: за Вашингтон, Путин је непожељан председник, нужно зло. А зашто? Па зато што представља препреку за америчку апсолутну доминацију светом.

То није мој закључак. То такође није мишљење само највећег броја руских аналитичара, него и коментатора с оне стране Атлантика.

Путин као главна препрека америчкој експанзији

Пише: Ђорђе Милошевић
петак, 17 фебруар 2012 19:06

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]